

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.501 van 1 september 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 22 april 2008 hebben ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 maart 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk werd verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. LASEURE, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekers deden op 24 december 2003 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van het ten tijde van de aanvraag van toepassing zijnde artikel 9 derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd

door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken onontvankelijk verklaard op 18 september 2006.

Op 4 mei 2007 dienden verzoekers een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van hetzelfde artikel 9 derde lid van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag is nog steeds in onderzoek.

Op 25 februari 2008 deden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 13 maart 2008 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“(…) In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek **onontvankelijk** is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).*

Reden(en):

Dat de ingeroepen elementen reeds ingeroepen werden ter ondersteuning van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in België (artikel 9ter, §3, van de wet van 15 december 1980), m.n.: Dat de medische problemen welke in de huidige aanvraag ingeroepen worden voor Dhr. T. (...) en Mv. K. (...) ook reeds ingeroepen werden in de aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 04/05/2007 in toepassing van artikel 9 alinea 3 van de wet van 15/12/1980.

Dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is.

Opmerking: Dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 04/05/2007 ingediend overeenkomstig artikel 9 alinea 3 van de vreemdelingenwet nog bij onze diensten in onderzoek is.”

2. Onderzoek van het beroep.

Verzoekers werpen in een enig middel de schending op van artikel 9 bis en 9 ter van de Vreemdelingenwet, artikel 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 in samenhang gelezen met de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekers zijn van mening dat zij in de aanvraag van 25 februari 2008 wel degelijk een bijkomend element aanvoerden, met name het socio-familiaal netwerk waartoe zij een kopie van de verblijfskaarten van hun kinderen toevoegden. In de bestreden beslissing wordt volgens verzoekers ten onrechte aangevoerd dat er geen enkel nieuw element zou zijn aangevoerd, dit motief is bijgevolg strijdig met de feitelijke gegevens, zodat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht alsmede artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet schendt.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. In de uitoefening van zijn wettelijk toezicht is de Raad enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De Raad merkt op dat artikel 9 ter § 3 van de Vreemdelingenwet het volgende stelt: “De minister of zijn gemachtigde verklaren de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen

opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot en met 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”. Artikel 9 bis § 2 3° bepaalt dat onontvankelijk worden verklaard “de elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk”.

Uit het administratief dossier en uit de bijgevoegde aanvragen bij het verzoekschrift blijkt dat verzoekers een nieuw element aanvoeren in de aanvraag van 25 februari 2008 (in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet), met name het feit dat verzoekers' kinderen in België verblijfsgerechtigd zijn en verzoekers om deze reden niet kunnen terugvallen op mantelzorg in hun land van herkomst. Bij deze aanvraag worden fotokopieën gevoegd van de identiteitskaarten voor vreemdelingen van verzoekers kinderen uitgereikt in januari 2008. Deze elementen werden noch in de aanvraag van 4 mei 2007 noch in deze van 24 december 2003, beiden in toepassing van artikel 9 derde lid van de Vreemdelingenwet, aangevoerd. Hieruit blijkt dat de verweerder niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, waardoor de materiële motiveringsplicht werd geschonden en onderhavige aanvraag niet onontvankelijk kon worden verklaard.

Verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen het volgende op:

“Het gegeven dat verzoekers in het land van herkomst niet zouden kunnen terugvallen op mantelzorg, gezien de kinderen in België verblijven, kan niet weerhouden worden als een element tot staving van het gebrek aan een adequate behandeling in het land van herkomst.”

Verwerende partij verwijst naar twee arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Karara/Finland van 29 mei 1998 en Bensaïd/Verenigd Koninkrijk van 6 februari 2001) waarin het Hof stelt dat niet zozeer het lagere kwaliteitsniveau van het systeem van gezondheidszorg in het land waarnaar uitgezet wordt van belang is, maar dat doorslaggevend is of er mogelijkheden tot gezondheidsverstrekking in dat land aanwezig zijn.

De Raad wijst erop dat voormeld verweer enkel slaat op de ten gronde behandeling van het door verzoekers aangevoerde nieuwe element in de aanvraag van 25 februari 2008. Verwerende partij ging evenwel niet over tot een dergelijke onderzoek van dit gegeven doch interpreteerde het als zijnde geen nieuw element waardoor besloten werd tot de onontvankelijkheid van deze aanvraag. Verwerende partij verklaart niet waarom het opgeworpen gebrek aan mantelzorg in het land van herkomst ingevolge het verkrijgen in januari 2008 van een identiteitskaart voor vreemdelingen in hoofde van verzoekers kinderen door haar niet als een nieuw element wordt beschouwd en waarom zij het derhalve niet nodig acht dit element nader te onderzoeken en ten gronde te behandelen.

Het middel is bijgevolg gegrond.

Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is derhalve zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 13 maart 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en acht door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS.

J. BIEBAUT.